

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy art. 3 ust. 1 i 2 oraz załącznika I A do dyrektywy Rady 91/271 z dnia 21 maja 1991 r., dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, Zjednoczone Królestwo jest zobowiązane zapewnić, by wszystkie aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 15 000 zostały wyposażone, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r., w systemy zbierania oraz by systemy te spełniały wymogi załącznika I A do tej dyrektywy. Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 3 oraz załącznikiem I B do tej dyrektywy Zjednoczone Królestwo jest zobowiązane zapewnić również by wprowadzane do systemu zbierania ścieki komunalne ze wszystkich aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 15 000, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r., przed odprowadzeniem były poddawane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu oraz by zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych spełniały wymogi, jakim powinny odpowiadać zrzuty z oczyszczalni do wód, do których odprowadzane są ścieki.

Z uwagi na fakt, że funkcjonujący w Zjednoczonym Królestwie system zbierania łączy zbiór ścieków komunalnych oraz odprowadzanie wody deszczowej na obszarze Londynu, system ten winien być zaprojektowany w taki sposób, by zapewnić, że zbierana woda będzie gromadzona i przekazywana do oczyszczania zgodnie z wymogami dyrektywy. Zjednoczone Królestwo nie zapewniło, by systemy zbierania zostały zaprojektowane i wykonane w taki sposób, by zbierały ogół ścieków komunalnych wytwarzanych przez aglomeracje, które obsługują i przekazywały je do oczyszczania. Wydolność systemu zbierania musi być wystarczająca, by uwzględnić naturalne warunki klimatyczne i zmiany pór roku. Zjednoczone Królestwo naruszyło wymogi dyrektywy nie zapewniając odpowiednich systemów zbierania i urządzeń oczyszczania na obszarach Londynu i Whitburn, dopuszczając do przedostawania się nadmiaru nieczyszczonych ścieków do środowiska.

(¹) Dz.U. L 135, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 21 czerwca 2010 r. — Administración General del Estado przeciwko Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

(Sprawa C-303/10)

(2010/C 246/37)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Administración General del Estado

Strona pozwana: Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

Pytania prejudycjalne

Czy wyrażenie „w dziedzinie transportu koleją pasażerów i towarów” zawarte w art. 8 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 92/81/EWG (¹) z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych określające zakres zwolnienia podatkowego, jaki może być ustanawiany przez państwa członkowskie, należy interpretować ściśle, poprzez odwołanie się do jego literalnego brzmienia, czy też przeciwnie, powinno ono podlegać szerokiej wykładni, umożliwiającej zastosowanie zwolnienia także do paliwa wykorzystywanego przy przewozach torami kolejowymi urządzeń dla celów utrzymania w należytym stanie infrastruktury kolejowej?

(¹) Dz.U. L 316, s. 12

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-304/10)

(2010/C 246/38)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: M. Wilderspin i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/82/WE Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie zobowiązania przewoźników do przekazywania danych pasażerów (¹), a w każdym razie poprzez niezawiadomienie Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 7 wspomnianej dyrektywy;

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/82 upłynął w dniu 5 września 2006 r.

(¹) Dz. U. L 261 s. 24

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez The Person Appointed by the Lord Chancellor (Zjednoczone Królestwo) w dniu 28 czerwca 2010 r. — The Chartered Institute of Patent Attorneys przeciwko Registrar of Trade Marks

(Sprawa C-307/10)

(2010/C 246/39)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

The Person Appointed by the Lord Chancellor

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Chartered Institute of Patent Attorneys

Strona pozwana: Registrar of Trade Marks

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy niezbędne jest, by poszczególne towary lub usługi objęte zgłoszeniem znaku towarowego zostały wskazane w sposób wyraźny i dokładny, a jeśli tak, to w jakim stopniu?
- 2) Czy można posługiwać się ogólnymi określeniami zaczerpniętymi z nagłówków klasyfikacyjnych powszechnej klasyfikacji towarów i usług ustanowionej na mocy porozumienia nicejskiego z dnia 15 czerwca 1957 r. (z późniejszymi zmianami) dla potrzeb wskazywania poszczególnych towarów lub usług objętych zgłoszeniem znaku towarowego?
- 3) Czy interpretacja tego rodzaju ogólnych określeń zaczerpniętych z nagłówków klasyfikacyjnych wskazanej powszechnej klasyfikacji towarów i usług powinna być albo chociaż może być oparta na zaleceniach komunikatu nr 4/03 prezesa Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 16 czerwca 2003 r. (Dz.U. OHIM s. 1647)?

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2010 r. w sprawie T-392/06 Union Investment Privatfonds GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); przy udziale: Unicre-Cartão International De Crédito SA, wniesione w dniu 29 czerwca 2010 r. przez Union Investment Privatfonds GmbH

(Sprawa C-308/10 P)

(2010/C 246/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Union Investment Privatfonds GmbH (przedstawiciel: adwokat J. Zindel)

Druga strona postępowania:

— Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory);

— Unicre-Cartão International De Crédito SA.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 27 kwietnia 2010 w sprawie T-392/06;
- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 10 października 2006 r. w sprawie R 442/2004-2 i uwzględnienie sprzeciwów wnoszącej odwołanie wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego 1871896 „unibanco”.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu podniesiono nieprawidłowe zastosowanie art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94. Sąd błędnie wyszedł z założenia, że wnosząca odwołanie po terminie przedstawiła dowody używania znaków towarowych, na które powoływała się w sprzeciwie. Ponadto przeprowadzone przez Izbę Odwoławczą i wymagane przez art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 badanie w ramach przysługującego jej swobodnego uznania nie jest zgodne z zaleceniami Trybunału zawartymi w wyroku z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie C-29/05 P OHIM przeciwko Kaul.